

[Bertel Dahlgaard.]

også ønsker inddraget i de kommende overvejelser spørgsmålet om muligheden for, at disse forsvarsskatter kan udskrives med mindre beløb derved, at de ekstraordinære militæruddgifter i højere grad afstemmes efter landets økonomiske evne. Det radikale venstre kan naturligvis ikke stemme for en dagsorden, når vi ikke ved, hvad den dækker over, men vil da her undlade at stemme.

Løvrigt viser de tre partiers dagsorden jo det urimelige og uholdbare i, at de tre partier før valget vedtog militærbyrder på 350 mill. kr., medens de indbyrdes var uenige om, hvor pengene skulle tilvejebringes fra. Jeg skal endnu kun sige, at jeg opfatter den ændring, som regeringspartiet har fået indført i forslaget, således, at herigennem er accepteret af de to andre partier det, som jeg søgte at påvise i formiddags, at konsekvensen af de to partiers politik på dette område vil være, at indkomstskatten på de 200 mill. kr., der var udskrevet forslag om, skal udskrives med yderligere 50 mill. kr. Jeg vil håbe, det vil være muligt under kommende forhandlinger at få ørenlyd hos de tre partier for, at det bliver nødvendigt at sætte en grænse for disse skatteudskrivninger.

Med hensyn til det forslag til motiveret dagsorden, der er stillet af det ærede medlem hr. Aksel Larsen, skal jeg blot sige, at dette forslag interesserer mig ikke det allermindste. Det gør det ikke af tre grunde. For det første, fordi de synspunkter, der er baggrunden og begrundelsen for det ærede medlems dagsorden, ikke er vore. Dernæst, fordi vi finder det ærede medlems parti uegnet til at vogte rigsdagens rettigheder. Og endelig, fordi vi selv har indbragt et forslag til beslutning netop vedrørende spørgsmålet om rigsdagens rettigheder set i relation til regeringens og flertallets handlemåde. Denne sag skal drøftes grundigt og sagligt her i tinget og ikke anvendes til en politisk demonstration.

Jeg må måske i denne forbindelse tilføje i anledning af, at det ærede medlem hr. Aksel Larsen i eftermiddags spæde, at det måske kunne blive sådan, at fremtidens linier i dansk politik ville gå mellem Atlantpagtpartier på den ene side og ikke-Atlantpagtpartier på den anden side, at deri tror jeg det ærede medlem tager fejl. Det ærede medlem og hans parti har ved bestemte lejligheder placeret sig og partiet sådan, at han ikke politisk set befinder sig på nogen af siderne, men er udenfor, og med denne begrundelse vil det radikale

venstre stemme imod hans forslag til dagsorden.

Med hensyn til det forslag til dagsorden, der er stillet af de ærede medlemmer hr. Poul Hansen (Kalundborg), hr. Erik Eriksen og hr. Ole Bjørn Kraft om udenrigsministerens optræden på regeringens vegne i New York, skal jeg sige, at det kan formentlig ikke være overraskende for regeringen, at vi ikke kan godkende ministeriets politik på dette område, og at vi derfor heller ikke kan tilsige støtte til denne politik. Denne politik føres under regeringens og de to støttepartiers ansvar. Vi kan kun ønske, at verdensudviklingen må blive en sådan, at denne politik ikke fører ulykker med sig, men når man nu her ikke blot kræver, at der gives denne politik fair play, som man tidligere har talt om, efter at den er vedtaget, men når man ved en dagsorden forlanger en direkte godkendelse af den, må vi nødvendigvis stemme imod denne dagsorden.

Aksel Larsen: Enten det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard synes, det er behageligt eller ikke, må jeg måske have lov at tilslutte mig noget af det, han sagde om det, der burde være utilladeligt, nemlig at vedtage militærbevillinger og gemme spørgsmålet om, hvor pengene skal komme fra, til efter et valg. Og så vil jeg tilføje, at det forekommer mig, at det dagsordenspil, vi her ser mellem venstre og konservative på den ene side og socialdemokratiet og regeringen på den anden side, bekræfter jo, hvad vi kommunister har hævdet før valget som under valget, at nogen afgørende modsætninger er der ikke mellem regeringen og venstre og de konservative, hvad angår den økonomiske politik, den finansielle politik eller skattepolitikken. Det bekræftes af den omstændighed, at venstre og konservative møder med et forslag til motiveret dagsorden og derpå kan tage det tilbage, efter at socialdemokratiets ordfører, det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg) har foreslået en dagsorden med nøjagtig samme indhold. Da vi var samlet herinde den 8. og 9. august, forsøgte regeringen og regeringspartiet at rulle med musklerne og forkynde, at minsandten ville de ikke gå med til, at de fattige skulle betale værnescat. Under valgkampen rullede de langt kraftigere med musklerne, og man fik det indtryk, at kun over deres lig, det være sig som regering eller som personer, skulle skattegrænsen for værnescatten blive sænket. Nu kommer socialdemokratiets ord-